

ES PI GROS

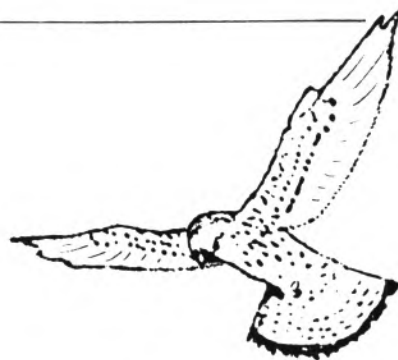
LLORET DE V.A.

PAIKS
CADA

EL XORIC DEL CONVENT

És increïble el que està passant, m'arribaran a donar la culpa de tot. Quan es parla de "jo", tothom em mira i em mira, com si em volgués treure els ulls. Però, us he de dir que no som jo el que agafa els coloms del convent, ni crec que sigui cap animal de quatre cames, més bé de dues i en confiança.

I parlant de dues cames, l'altre dia vaig llegir en el "Diari de Mallorca" l'escrit del nostre corresponsal, un escrit que em deixà sorprès, ja que segons vaig interpretar, ve a dir que el ple quedà encerrat a l'hora de prendre una decisió tan senzilla com pareix el votar una cosa d'aquestes. A no ser que algú tingués alguna cosa a dir i estigués empegueït de dir-ho allà on toca, perquè, el que és pel carrer, tothom ja sap el vot de cada regidor, i això que la votació era secreta segons diuen. En realitat és una sort tenir uns regidors tan oberts i que ens informin de llurs discussions.

Parlant d'una altra cosa i on són aquells que es feien dir "Independents" i havien de fer tantes de coses? Fins i tot arribaren a fer un pacte amb A.P. Què ha estat d'aquesta gent? A mi m'agradaria saber-ho perquè, dir per dir, diré que no se'ls veu ni tan sols pels berenars. Dic tot això perquè abans i durant les eleccions

se'ls donava de grup coherent i ben organitzat. Pens que els podem comparar als corbs que només es junten per devorar les preses fàcils o les que els altres han caçat, però quan veuen un poc de perill alcen el vol i ja no els tornen veure. On és aquella gent que deia tenir una personalitat i unes idees clares? El que jo he pogut veure és que tenen una personalitat i unes idees tan fràgils que depenen en molts d'aspectes dels altres i de les circumstàncies de cada moment. És a dir, són incapaces de crear ells les circumstàncies

Per despedir-me us diré que també he sentit pel poble que això d'escriure amb pseudònim és de covards i amb por de mostrar la cara, i trob que tenen raó, perquè jo, xoric he estat, som i seré. Cada dia la mostro bé a la cara, tots el que em volen veure ho fan i sempre estic per servir a qui vulgui.

Ja ho sabeu, quan volgueu mandau-me feines.

es.
pi
gros

CONSELL DE REDACCIÓ:
Sebastià Amengual
Margalida Gelabert
Pau Jaume
Felip Jaume

MUNTATGE:
Guillem Fiol

IMPRIMEIX:
"Apòstol y civilizador"
PETRA

Dipòsit Legal: PM 623/79

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

la neu

Un dimarts de matí, quan anàvem a l'escola, feia molt de fred, tothom deia que faria neu.

S'horabaica, quan tornàvem anar a l'escola, feia més fred que el matí i l'estufa que no encaletia gens, podeu imaginar quin fred feia dins l'escola!

A les cinc, quan vàrem sortir, els núvols eren negres, negres i... feia neu, no gaire però era molt bonic, encara que va venir un poc endarrerida perquè ja havia passat Nadal.

Al cap de mitja hora tot era precios i al cap d'una tot era blanc.

El dimecres al matí, si no anaven alerta, amb un nores tenies el cul en terra.

Per anar a l'escola molts d'al·lots patinaven i queien en terra i un d'aquests era jo.

Quan vàrem arribar a l'escola tothom feia peps de neu, excepte qualcú que jugava a futbol o patinava...

Després ens vàren fer una fotografia.

Quan vàrem entrar, la mestra ens va dir que aniríem a la Comuna i que els que no duïen sabates adequades se les anas sin a canviar i ens veuríem davant el "Bar des Pou."

Quan vàrem esser a la Comuna vàrem berenar,
jugar i fer un pep de neu, ens varen fer unes quan-
tes fotografies i després ens vàrem can.

Es poden presentar ar-
ticles per al proper número
de la revista fins el dia
10 de març.

Els escrits es poden
entregar a Llorenç Coll o a
Guillem Fiol.

DES DE L'ESCOLA

En aquesta ocasió tenim una sèrie de
bones notícies per donar-vos:

-Hem rebut una subvenció de 125.000 pesse-
tes que s'havia demanat al Consell Insular
de Mallorca per a l'adquisició de material
esportiu, material que ja tenim i del qual
els nostres nins i nines ja n'estan gau-
dint.

-Hem rebut fa poc la notificació que se'ns
ha concedit també una ajuda de 74.080 pes-
setes de part del C.I.M. per a l'adquisi-
ció de material didàctic en català. Aques-
ta subvenció entra dins la "Campanya per
la normalització lingüística" duita a ter-
me pel C.I.M. que destinava un milió de
pessetes a repartir entre les escoles de
Mallorca que fan l'ensenyament en català i
del qual ens ha correspost aquesta quanti-
tat després de presentar la nostra petició

-Varen començar el darrer dia del mes de ge-
ner les classes de gimnàstica esportiva sub-
vencionades per la Direcció General d'Es-

ports. Hi participen tots els alumnes de
l'escola, des de 1r a 8è. Aquest programa
durarà fins el mes de maig.

-Han començat també, el dia 9 de gener, i
amb una durada de quatre dissabtes, les Jor-
nades Didàctiques de Natació, a les quals
participen d'una manera totalment gratuïta
10 alumnes de la nostra escola. Un auto-
car passa a recollir-los per a dur-los a
l'"Esport Inca" i després els retorna cap
a aquí una vegada acabada l'activitat.

I això és tot de moment.

JOCES ESCOLARS

Els mestres

Els primers resultats obtinguts pels
nins i nines de la nostra escola en els
Jocs Escolars del present curs escolar han
estat els següents:

PING-

Ping-pong

Cicle superior. Masculí. Equip A, 3r.	
	Equip B, 6è.
	Femení. Equip A, 3r.
	Equip B, 5è.
Cicle Mitjà. Femení. Tercer lloc.	

Futbol-sala.

El primer resultat obtingut fou el de
Sineu, 0 - Lloret, 4. Enhorabona als juga-
dors i al seu preparador Tomeu "Pagès".

Les batedores DO-GA

Joan Picornell

Som a l'any 1950. L'estiu es calent i Sant Domingo ja frissa d'arribar. Martí Jordà és a l'era, batent com cada any. L'agrimo està empenyat. No fa vent i, clar, li espera més feina. Tot el grà haurà de passar per la matxina.

Aleshores, a l'ombra, en Martí "Filau" comença a filar i filar per veure si, amb la idea primitiva de la matxina, podria crear un mecanisme per tal de poder batre mecànicament.

L'amo era aficionat a aquestes curolles però ell tot sol no podia emprendre aquesta aventura. Li era precís trobar algú a qui també interessàs el projecte i va pensar en Domingo Fontirroig, qui tenia una fusteria ben equipada en la qual treballaven diverses persones.

En parla amb en Domingo Fontirroig el qual quedà entusiasmat amb el projecte, i tot d'una comencen a posar fil a l'agulla.

El que és cert i segur és que entre quatre i cinc lloritans començaren a fer-hi feina i, després d'algunes proves dignes avui de figurar a un museu etnològic al llarg de dos anys, crearen i patentaren la batedora DO-GA (de Domingo i Gabriel). Els doblers començaren a arribar al poble.

La publicitat ho deia ben clar: Una batedora que bat blat, ordi, civada, mongetes, farratge i tota classe de llegums. Els preus -equip complet amb motor DITER-oscil.laven vers les 70.000 Rs. Amb el tractor inclòs eren unes 170.000. Aquests preus pareix ésser que eren ja del final i el seu pagament es podia realitzar al llarg de tres setmanes.

Però aquesta és la història triomfal.

Abans d'arribar a la creació de la màquina "DO-GA" passaren algunes penalitats.

Tornem als inicis. Qui no recorda la "gàbia" de rates. Era la primera experiència, quatre fustes mal garbades col·locades devora un betam i ventilador. Més que una batedora pareixia una torre de vigilància. Basta dir que per depositar la garba de gra a la màquina havien de pujar una escala de peu.

Naturalment, els resultats no es feren esperar, tot i que encara hi havia algunes deficiències.

Les discussions per cercar una fórmula perfecta eren presents moltes vegades. En Martí en recorda una, entre altres, amb en Llorenç "Beatet" sobre la col·locació del ventilador central. Segons la posició del ventilador la palla es mesclava amb el gra. Era el primer pas.

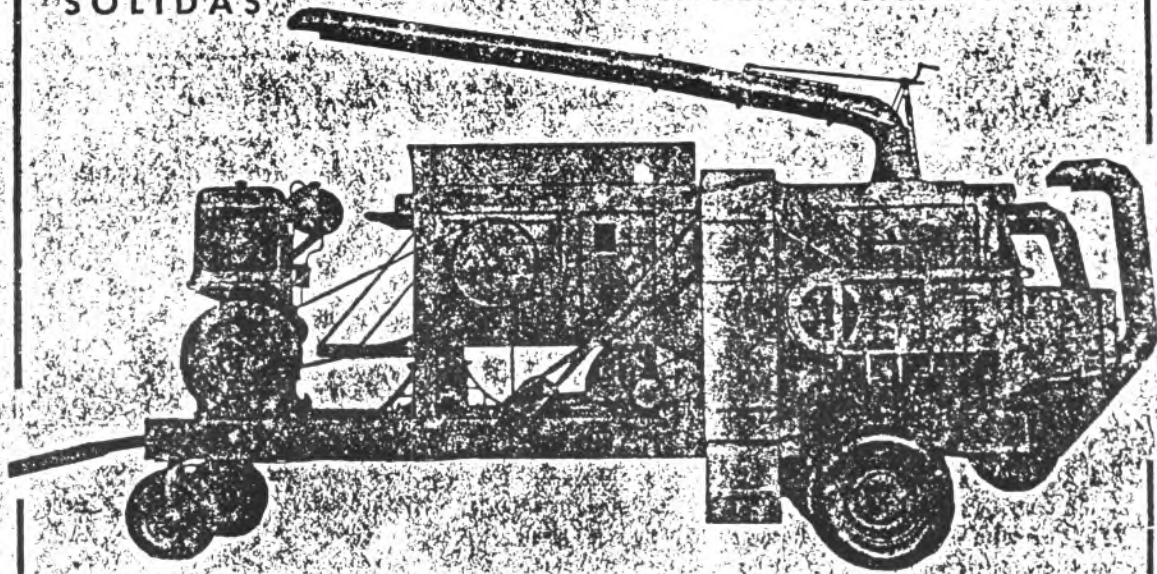
L'equip no es va cansar. Després de la primera experiència i al cap d'un any, en feren una altra ja més presentable. Per

Trilladoras "DO-GA"

SÓLIDAS

SENCILLAS - GARANTIZADAS

Distribuidor exclusivo para Baleares:

Gabriel Prohens Noguera

Avenida Gral. Primo de Rivera, 7 al 19 - Teléfonos 24462 y 22078 - PALMA DE MALLORCA

fer-se una idea del progrés que representa va aquesta batidora és suficient comparar el seu rendiment. Batia de 12 a 14 cavallons de blat i 24 de civada per dia, quan amb el cavall es batien solament 2'5 ó 3 cavallons diaris.

I començà la venda. A títol anecdòtic es tres primeres batidores es varen vendre una a l'amo en Biel "Mudaino", una altra al "Peolet" de Sant Joan i la tercera a en "Moixeta" de Sineu.

Comença l'hora de la bona anyada. Les batidores es venen per tota Mallorca i fora de l'illa. Les demandes provenen, ara, de terra endins: Navarra, Leon, Catalunya i altres.

Ha passat l'estiu, l'anyada és al graner. En Martí té, ara, altres curolles, són els coets. La revetla de Sant Domingo ha arribat.

Una vegada haver fugit en Martí, en Domingo es va associar amb en Gabriel Prohens i junts dugueren endavant l'empresa.

Foren uns anys de progrés ja que, degut a la gran demanda, el taller d'en Domingo va tornar petit i se'n va construir un altre més gran a Sa Farinera, devora la ferreria d'en Bernat Garcies. Aquest darrer s'encarregava de fer tots els treballs de ferreria de la batidora.

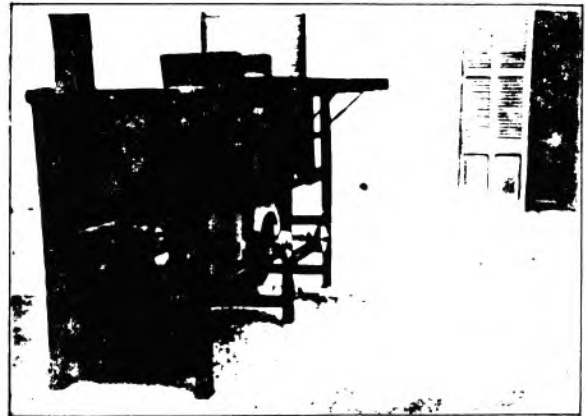
Les plantilles de treballadors de la fusteria i de la ferreria augmentaren considerablement. Jo record concretament a les següents persones: Domingo, "Gasparnet", Toni "Riba", Llorenç "Beatet", Biel i Mateu "Bernadí", Pere "Ruberto", un tal Miquel de Sineu, Bernat "Negret", Lluís, Nofre, pel que fa a la fusteria. A la ferreria d'en Bernat treballaven Joan "Rei Andreu", Joan "Beatet", Pere "es torner". Tot plegat amb l'anar i venir de carros que anaven a la farinera, a més del camió d'en "Nina" que unes vegades duia fusta i ferro i altres se'n duia les batidores que

es venien, tot això, junt amb les visites de gent d'altres pobles interessada en les batedores, féu de la farinera un petit polígon industrial.

Però el temps no perdona. Estam al segle XX, sinònim d'un gran avenç tecnològic en tots els ordres, en el qual una innovació pot quedar, en uns anys o inclús mesos, relegada a un segon pla per una altra innovació més moderna.

Degut a això, aviat arribaren a Mallorca les primeres batedores modernes, més completes que les DO-GA com, per exemple, la "Ajuria" i altres marques fins que finalment arribà la "cosetxadora" que en tan

sols uns anys va fer desaparèixer per complet les batedores.

esports

Llorenç Coll

U.E. LLORET

L'actual temporada passarà a la història del poble, com a la de la IRREGULARITAT. Hi ha un equip i uns jugadors que han demostrat que valen per fer futbol de qualitat, però... (sempre hi ha perons), l'equip no acaba de trobar-se a sí mateix i els jugadors no troben el seu lloc dins el camp.

Motius? És difícil cercar una resposta al que passa a la U.E. Lloret, però creim que sobretot manca conjunció i coordinació entre els jugadors i també un poc més de tranquil·litat i confiança quan es juga un partit.

Aquest principi d'any ha resultat ésser més negatiu del que calia esperar; s'ha perdut la imbatibilitat dins "Sa Comuna" i amb molts pocs partits s'ha passat d'un 5è lloc a la classificació general a l'11è.

Així mateix s'ha de fer constar que els àrbitres tampoc estan de part del Lloret. A fora camp són molt durs i autoritaris amb els jugadors i a dins ca nostra ens trobam amb uns arbitratges sense to ni so, sense personalitat i amb una manca total de preparació tècnica i física. Esperam que es posi remei a l'actual situació de l'equip i que aquest final de lliga sigui més positiu per a tots.

DARRERS RESULTATS

16 desembre	Sencelles, 1; Lloret, 1.
6 gener	Ariany, 2; Lloret, 1.
13 gener	Lloret, 3; Altura, 0.
20 gener	Búger, 2; Lloret, 1.
27 gener	Lloret, 2; Cala d'Or, 4.
3 febrer	Lloret, 1; S. Pere, 2.
10 febrer	Son Gotleu, 0; Lloret, 3.

CLASSIFICACIÓ ACTUAL

CALA D'OR	19	15	4	0	72	11	34	*16
San Pedro	19	13	4	2	45	23	30	*12
Mariense	19	11	5	3	43	22	29	*9
San Francisco	19	8	6	5	44	31	24	*4
Altura	19	10	3	6	34	32	23	*5
Sp. Sóller	19	9	4	6	51	25	22	*2
Santa Eugenia	19	9	3	7	31	23	21	*1
Lloret	19	7	6	6	36	27	20	*2
Cide	19	8	4	7	37	35	20	
S'Horta	19	7	5	7	40	31	19	*1
Colonia	19	6	7	6	26	45	19	-3
Ariany	19	6	6	7	32	38	18	
Sencelles	19	7	3	9	49	48	17	-3
Búger	19	7	2	10	34	41	16	-2
A. Son Gotleu	19	5	5	9	23	32	15	-5
Felanitx At.	19	3	4	12	22	36	10	-10
Moratalla	19	0	4	15	23	76	4	-14
Son Gotleu	19	1	1	17	15	81	3	-15

III TORNEIG LOCAL DE FUTBOL-SALA

Un grup de joves de Lloret amb inquietuds esportives s'ha posat al davant de l'organització del III Torneig local de futbol-sala.

Les inscripcions es poden fer a "S'Esqueix" fins el proper dia 24 de febrer, a raó de 200 Rs per jugador. En principi l'inici del torneig està previst per al primer dissabte de març i es jugarà pel sistema de lliga a doble volta. Comptam amb tu, participa.

xafarderies

de na Ben Vista

Jo, Na Ben Vista, som una dona que m'a grada anar pes mig; xerrar amb un, sentir-ne un altre, entrar an es cafè, anar a mig sa sempre que puc... Bé, lo que fa una per sona qualsevol. Però, i sabeu que ho és de repunyetera sa gent! Només cerquen un motiu per destrempar sa cosa, per posar llenya an es foc i per enverinar sa llengua des malparlats. Meam, i quin mal hi ha d'es criure lo que una sent, escoltant o sense escoltar?

Mirau si hi ha gent malefida que n'han vengut més de trenta -i mirau que ho és petit Llorito- per contar-me bufes d'un i de s'altre, però això sí, que no digués es seu nom. I això és lo que vaig a fer: vos cont lo que voltros me deis que sabeu, i res més. A més, haureu vist que no anomen ningú pes seu nom, però clar, com que vos ho agafau tot pes cap que crema... De totes maneres, vos assegureu que no vull agraviar cap persona, al revés, les voldria fer totes contentes.

AQUEST AJUNTAMENT NOSTRE DE CADA DIA

Recordem per si qualcú ja li ha fuit de la memòria, els resultats de les eleccions municipals del maig de 1982.

Independents:	230 vots
Unió Mallorquina:	170 vots
Aliança Popular:	120 vots

Encara que sembli mentida va ser així i la cosa més curiosa és que els dos que haurien de "tallar el bacallà", que per això tengueren majoria de vots, callen i pareix que se'n foten; i els qui haurien de callar, "escainen més que gallines ponedores".

HI ESTÀN PER A L'ANY QUE VE?

No, ho dic perquè sempre en pas per davall i cada dia els veig: els fils de ferro que hi ha penjats a la plaça des de les festes de Sant Domingo. És que, altres anys que l'Ajuntament no duia les festes per mi els feien retirar tot d'una. Quines coses que passen, eh!

I ara que parlam de festes; havien dit que per Sant Domingo hi hagué mig milió de pes de pèrdues. No estaria de més que se'ns hagués explicat d'on varen sortir els doblers per pagar les pèrdues. Ho dic perquè si ja hi havia pressupost fet i no es confiava perdre tant, de qualque lloc han de sortir.

I parlant de pressuposts, supòs que totes les Comissions de l'Ajuntament -supòs-, tenen un pressupost fet i aprovat; idò com és que hi ha comissions que no sabem si existeixen -com la de Cultura, per exemple-, no fan cap acte mai i tenen un pressupost assignat. Això sí que ho són misteris!

ES POU DE JURÀ

Hi ha persones que no tenen miraments de res. L'altre dia vaig passar pel Pou de Jurà i al guaitar dins el pou vaig afinar un motoret de treure aigua i una manguera que anava a una casa particular. No està malament utilitzar l'aigua dels pous públics ja que per això estan, però és necessari tenir un poc de capet i pensar amb els altres; i sinó... Bé, anava a dir que l'Ajuntament hi posàs remei, però és igual val més deixar-ho córrer.

HISENDA QUE VE

Hi ha un llorità -i no és el

Hi ha un llorità -i no és el mateix de qui parlàvem el mes passat- que ha hagut de pagar 4.500.000 ₧ - o això es el que diuen- a la "casa de tothom i menjador de ningú" per no haver declarat uns sustanciosos beneficis d'anys enrera. És ben veritat: Hisenda ve per tots aquesta vegada.

A.R.S.C.

Això vol dir (o volia dir): Associació Recreativa Esportiva Cultural. ¿Per què no s'ha convocat cap assemblea anual de socis des de l'any ... (en fa molts), quan els seus estatuts, com en els quan en els seus estatuts, com en els de qualsevol altra, deu dir que s'ha de convocar una assemblea ordinària anual?

SES BENEÏDES

M'agradaren, però hi havia massa gent mirant. M'hi vereu? Estic segura que ni us hi fixareu en la meva carrossa. Esper que l'any que ve n'hi hagi al menys trenta o no importa fer carrossa, basta pujar la costa a peu amb la intenció que es participa amb la festa.

... OBRES ... AII

Jo no sabia que es fes tanta obra a Lloret. Ho dic perquè he sentit parlar tot el mes de l'obra que fa el veïnat, aquell i aquell altre. L'Ajuntament es deu fer d'or amb els permisos. Ahí ja m'oblidava: de tots aquests que he sentit, o no han tret el permís, o han fet "mangarrufes" o han convidat a "berenar" qualcú.

ELS DISCOS

No, no hi estan malament aquests discos que hi ha a l'entrada del poble prohibint circular a velocitat excessiva, però no hi seria de més que algú ho fes complir ja que sinó no serveixen de res. A més, així, tal vegada, els vespres no sentiríem aquests renous que fan dormir malament tota la nit.

AQUEST ESTIU FARÀ CALOR

Ho he sentit a dir als més vells, i no se solen equivocar gaire massa: aquest estiu farà calor. I jo que em pensava que ja podria pegar un cap-fic dins la piscina MUNICIPAL que ja fa un parell de mesos que està aprovada -me'n record que l'altre Ajuntament va presentar el projecte i que ja va costar bastant-. Per què no la comencen? Ahí Sempre em fuig del cap: Quants d'anys falten perquè hi torni haver eleccions municipals? Si qualcú ho sap podrà endevinar, poc més o manco, el temps que falta per començar la piscina.

Bé, tenc moltes més coses que m'han contat per dir-vos encara, però no vull abusar de sa vostra paciència. Esper que quan me vegeu pes carrer me saludeu maldamment hagi dit tot això; tanmateix quasi tothom ja ho sabia. O no?

*Un sol
fi:
Mallorca.*

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

El castell de Santueri

Mateu Fiol

Descripció.

A dos quilòmetres de Felanitx, anant per la carretera de Santanyí, es troba, a l'esquerra, una desviació que mena a les cases des Castell, just a la falda del puig on hi ha el castell de Santueri.

El puig, de 408 metres d'altària, forma una àmplia esplanada de 6 quarterades rodejada de tallats manco a la porta, únic lloc accessible i per això fortificat per a la seva defensa. La porta, ogival, està defensada per un parapet guarnit de trones. Més endins, hi ha un altre portal per a una segona retirada.

El recinte té forma triangular i és format per murs verticals flanquejats per torres de planta quadrada, amb espitlleres i merlets que alternen amb matacans.

La torre mestra o Homenatge, de planta circular, té devers 20 metres d'altària i 7 de diàmetre. Aquesta torre tenia un subterrani, avui gairebé invisible, que servia d'olla per empresonar-hi reus. Al darrer pis hi havia una habitació amb un escut d'armes idèntic al de la porta d'entrada, i que és el de Nunó Sanç.

A l'interior del castell, hi ha altres construccions destinades a la vida dels seus habitants. Així hi havia un forn, tres aljubs, un pou, un safareig petit i un quarter per a la guarnició.

Història.

Possiblement els romans bastiren la primera fortalesa, i després els musulmans i els catalans en feren un dels punts principals per a la defensa de l'illa.

El castell de Santueri fou el darrer reducte musulmà de Mallorca quan caigué en poder de Jaume I. Després passà a mans del comte Nunó Sanç de Rosselló i Cerdanya.

El 1241 el castell retornà al rei. La corona hi establí durant més de quatre segles una guarnició destinada, principalment, a la defensa de la costa llewantina de l'illa, sense que pogués evitar sempre les escameses de la pirateria nord-africana.

El 1316 s'inicià una nova construcció que substituï l'edificació d'època musulmana.

Pere "el cerimoniós", després de la victòria sobre el rei Jaume III de Mallorca, encomanà a Felip de Boyl la rendició dels castells de Santueri, Alaró i Pollença (únics reductes de Jaume III). El 12 de juny del 1343, els castellans de Santueri, Guillem Dufort i Berenguer de Tornamira, es rendiren al rei d'Aragó.

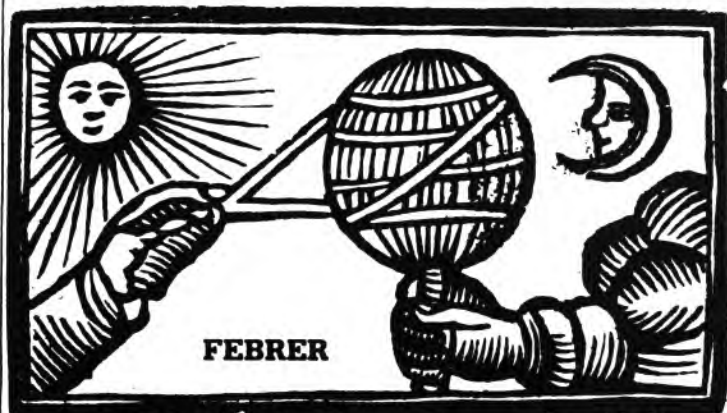
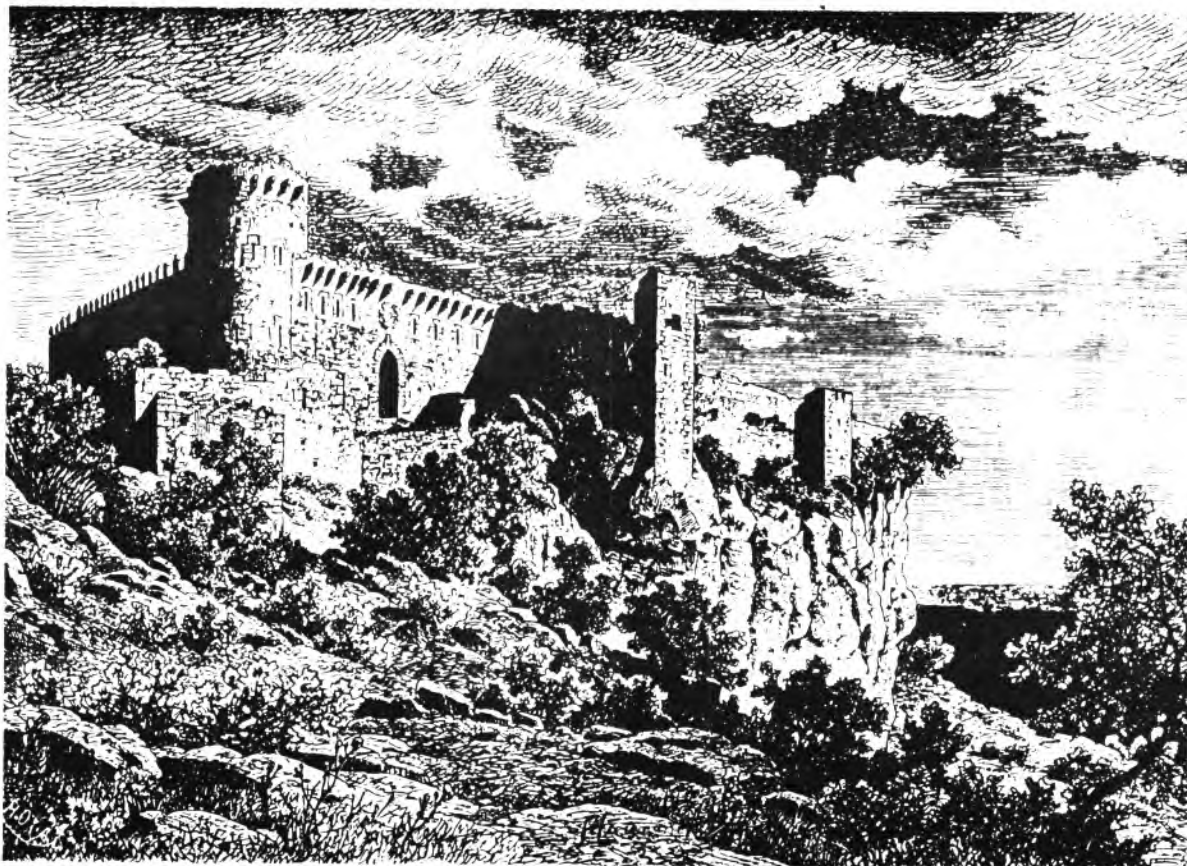

Escut que se trobava sobre la porta del castell i que és el de Nunó Sanç.

Durant la guerra de les Germanies resistí molts de mesos de setge dels agermanats. Hom creu que hi va estar pres, en 1459-60, el príncep Carles, fill de Joan II. A poc a poc el castell anà perdent im-

portància com a punt per a la defensa de l'illa. El 1656 es nomenà el seu darrer castellà.

El 1811 l'Estat Espanyol el posà en venda.

El fred i l'aigua continuen essent les principals preocupacions d'aquest mes entremaliat. Parlem des fred:

*Febrer curt, pitjor que turc
Febrer el curt, si entra dolent, pitjor en surt
P'es febrer, un dia en es sol i un altre en es braser
Si tenc calor en es febrer, per Pasco tremolaré
D'any de febrer llarg, Déu te'n guard
Es febrer, és mes geler
P'es febrer, abriga't bé*

i de les tan cobdiciades pluges
*Sa pluja de febrer, el millor febrer
Aigo de febrer, civada al graner
Aigos de febrer, estalvien es femer*
vos he dit que al febrer li agraden les entremaliadures
*Es febrer, més mentider
Es febrer, nou cares té*
El camperol no perd de vista el vell o futur fruit dels arbres
*P'es febrer, s'oliva aixecaré
Mai ha passat febrer, sense vestir s'ametler
Flor de febrer, umpl es paner*

LES FESTES

- 2.- *Si la Candelera plora, es fred és fora;
si la Candelera riu, lluny és s'estiu*
- 3.- *Sant Blai, dia tres, endevina quin mes és*
- 5.- *Per Santa Àgueda, sembrau s'aufàbega*
- 25.- *Per Sant Macià, l'oronella ve i el tord se'n va;
De la desgràcia de Judes, St. Macià en tengué ven-
tures*

El padrí recorda...

A LLUC

A PEU

ses anades a lluc a peu

Bartomeu Amengual

Tenc 85 anys complits i som nerviós i em sent artrosi de la cintura al coll. Etic operat (de fa 3 anys) de pròstata, però si duc de 6 a 10 Kg de pes a l'espatlla tenc més bon caminar que si dugués un bastó per gaiato. Amb aquest pes conec que el meu caminar és diferent, no vaig tan ajupit i tenc més bon caminar. La meua reacció corporal és més activa que si vaig sense cap pes.

A l'any 1982 m'operaren de pròstata. L'operació va sortir beníssim i vaig quedar molt content i agraït de la mateixa. Tal va esser la meua alegria que vaig decidir anar a Lluç. Un dia passava per davant Ca'n Güell i vaig veure els cartells anunciadors Me vaig inscriure a la marxa popular. Tenia 83 anys i era un dels més vells de la mateixa. En el camí es va arribar a fer pesat el sentir:

-Padrí! Que arribarem?

La meua contesta era:

-En esser allà ho sabrem. Ara no es pot discutir, anem seguint i per envant.

Durant tot el camí no va succeir cap incident i quan vaig arribar a la benzineria de Lluç una bona persona es va posar al meu costat i demanava tant que li vaig haver de contestar:

-Encara em crec sentir amb forces per poder mudar el pas.

-Vaig donar 7 ó 8 passes corrent i el meu cos sentí un salt corporal. Vaig dir:

-Ara sí que...!

-Que vos heu fet mal, mestre?

-Tot el contrari, senyor.

Jo notava que duia el camí fet dins el meu cos i la correguda va servir per netejar-me'l.

L'arribada va esser rebuda amb mamballetes i enhorabones, ja que la meua persona era una de les més velles de la marxa popular.

Un mes després el meu nét Bartomeu Amengual i jo partírem de Lloret a Lluç a peu. Era una marxa organitzada per l'Associació d'Antics Blavets. La gent partia d'Inca però noltros decidírem d'anar-hi de Lloret pel nostre compte.

Davers mitjanit partírem de Lloret cap a Inca. Allà ens havíem de trobar amb la gent de tots els pobles a les 4. Noltros arribàrem a Inca a les 3. A la plaça del mercat ja hi havia gent que esperava. Uns xerraven, altres becaven, altres miraven de passar el temps de la millor manera possible i jo em vaig arrebatat a una columna i dret, amb l'ajut del gaiato, mirava de descansar i agafar forces per arribar a Lluç.

Quan mancaven 15 minuts van arribar els lloritans i tots junts emprenguérem el camí cap a Lluç. Els 18 quilòmetres que separen Inca de Lluç varen transcórrer sense cap esdeveniment.

La tercera vegada que anava a Lluc a peu va esser per les maitines de l'any 1982. Aquesta vegada fórem tres els que anàrem caminant a maitines. Partírem dos joves i jo. Era quasi l'hora de dinar quan ja ens trobàvem fent camí cap a Lluc. Ja fosquejava quan arribàrem a Lluc; havia fet neu i el color blanquinós era el predominant dins aquells paratges muntanyosos. Pareixia una immensa catifa blanca.

Abans de tot, anàrem a llogar una cel·la per poder passar la nit de Nadal. Era gran i tenia dos llits, un comodí, una finestra, un mirall i un rentamans. Jo dormia dins un llit i els dos joves dins l'altre.

Quan varen haver acabat les maitines, tots tres ens anàrem a dormir. Aficar-nos dins el llit i dormir-nos va esser tot u. L'endemà dematí quan ens despertàrem encara trobàrem que les forces no estaven acabades i decidírem de tornar baixar cap a Inca altra volta a peu. El camí va passar aviat. Xerrant xerrant arribàrem a Inca i d'allà fins a Lloret amb cotxe.

Dia 7 d'agost de 1983 es feia la X sortida d'es GÜell a Lluc a peu. Com l'any passat jo m'hi vaig inscriure. Aquest any no hi anava tot sol; anava amb el meu nét Tomeu Amengual.

Quan amollaren el coet de partida, començàrem a caminar. No atropellàvem massa. Al Figueral un periodista ens va fotografiar i una locutora de ràdio ens va entrevistar.

Com mentre ens anàvem acostant a Lluc anàvem observant la gent com es trobava de fatigada. Uns estaven adormits, altres acubats, altres esgotats, etc. Però hi havia molta gent que encara es trobava amb forces d'arribar. Quan fórem allà agafàrem el diploma i anàrem a fer coa per baixar colcant.

Setmanes més tard vaig anar per segona vegada a la marxa organitzada per l'Associació d'Antics Blavets. Aquesta vegada la marxa va transcórrer sense cap incident de cap casta. Quan vaig arribar a Lluc me donaren una cinta de Lluc i una enhorabona per poder haver arribat a una edat tan avançada.

(CONTINUARÀ)

Diploma acreditatiu de la pujada d'es GÜell a Lluc a peu de l'any 1983.

PREMSA FORANA

El passat 3 de febrer tingué lloc, a la finca de Ses Sitges de Sant Llorenç, una Trobada de Premsa Forana. L'objecte de la mateixa, a més de passar un dia de companyonia i visitar el complexe educatiu, fou la de parlar sobre les possibilitats

bles subvencions a la "premsa forana" de la Comunitat Autònoma i del Consell Insular de Mallorca.

Ajuntament de Lloret de Vista Alegre

SUBVENCIÓ

"Es Pi Gros" ha rebut una subvenció del nostre Ajuntament que fou aprovada en el Ple ordinari del passat mes de gener. Des d'aquí volem deixar constància i volem donar les gràcies per la part que ens toca.

i tanmateix hi som, també

Felip Munar i Munar

Haureu sentit parlar aquests dies sobre l'OTAN; aquest monstre amb forma de pop que vol aglutinar i confondre, com si de màgia es tractàs, les persones que avui en dia només demanen viure.

El mes passat celebràrem la Diada de la No-violència, i tenc la sort de tenir en les meves mans unes mentes disposades a rebre qualsevol postura ben plantejada per a poder seguir convivint amb la resta de persones: la violència, com la no-violència són positures, maneres d'emprendre una vida, que els homes edificuen segons les circumstàncies en què s'han trobat.

Em deia un amic que els pobles tenen els governants que es mereixen, ni més ni menys. Que els governants vénen condicionats pel poble que els ha elegit. Avui ja resten desfasades aquestes concepcions; avui el poble roman oprimat, enganyat, manipulat pels mateixos que pretenen servir-lo, senzillament perquè el mateix sistema ho du intrínsecament.

L'OTAN és una manipulació multinacional per fer creure que gràcies a ella hi haurà pau. També, gràcies a la propaganda, es venen productes que no tenen cap utilitat concreta, es treuen coses que després s'hi ha de cercar un motiu per tal de posar-les a la venda, es disposen grans magatzems per tal de menjar per la vista. Així és, vivim a un món on el blanc pot no ésser-ho i les coses poden ésser ben al revés de com ens les hem imaginades.

El tren on hi anam tots passa per un túnel fosc, sense fre. Les persones ja no són persones, són números d'una llista qualsevol; i els números no tenen cor ni ànima, ni senten el dolor de la destrucció, la fam i la mort; i el que és pitjor: les màquines no respecten les persones, ni els sentiments... ni l'amor.

L'amor, aquest somni meravellós que ens han fet oblidar, és l'única sortida, pacífica i silenciosa, davant tan cruel i cínic aparell destructor. L'OTAN és un malalt febrós, una agulla que s'afica dins el cap atravesant el cervell per tal de romandre controlats per sempre més.

Hi haurà, com sempre, visions de tot tipus: no podem perdre el tren del futur, no podem elegir la neutralitat, no podem... El sistema ha vingut de la mà de qualcú que volia implicar-hi tothom, de qualcú a qui interessa hipotecar el nostre futur, de qualcú que no vol cap país ni cap persona que pugui triar, opinar i criticar aquest sistema. I la millor manera és aglutinar-lo.

Sabem tots com "canvien" les persones quan tenen poder, quan dominen els mitjans de comunicació, quan actuen com a caps de qualque cosa; i així ens fan recordar que "l'home és ell i la seva circumstància", i les circumstàncies fan fer moltes coses i, de vegades, molt desviades.

Davant el referendun cal saber el que es contesta, si és que es posa suficientment clar per saber distingir les preguntes. Després, nosaltres podrem dir que estarem on estarem perquè així ho haurem e legit.

CARTES AL DIRECTOR

Sr. Director, agradecería la publicación en la Revista "Es Pi Gros" del siguiente escrito:

Lamento no saber escribir el catalán correctamente y así expresar mi comentario por otra parte tampoco he querido recurrir a un experto del mismo al objeto de que me lo traduzca puesto que al fin y al cabo voy a firmar este escrito con mi nombre y apellidos.

Concretamente, quiero referir mi crítica a la persona, hombre, mujer o cosa, que bajo el disfraz de "na Ben Vista" se cree y así lo escribe en el número 20 de esta Revista, todo lo que le cuentan en nuestro pueblo, por otra parte es muy fácil aquello de me han dicho, he oído decir, han comentado..., yo no digo nada, y más aún sin tener D.N.I., es decir nombre propio. Supongo que algo bueno debe de haber ocurrido en Lloret i a la "senyora" no se lo han contado, personalmente creo que hay mucha gente, muchísima, que merece de vez en cuando que la feliciten por su buen hacer y en todo caso hay que estar en "el ajo" para poder criticar tan alegremente. Aprovecho esta ocasión para así felicitar a cuantos desde Organismos Oficiales, entidades culturales, musicales, deportivas, eclesiásticas, etc. hacen posible con su labor y esfuerzo muchas cosas positivas para Lloret, aunque muy pocas veces se les haya reconocido desde esta revista.

Respecto al apartado "AQUEST FUTBOL NOSTRE" que igualmente critica y por ser el Secretario del U.D. Lloret me afecta en especial, le dire que una de dos, "ó li han xafardetjat molt malament, o bé ho ha entés al revés", es verdad que la situación de nuestro equipo es mejor que en anteriores ocasiones, por ello al igual que otros años hicimos unos lotes navideños a los ju-

gadores y le puedo asegurar que todos, absolutamente todos, los que de una forma activa participan como jugadores (directivos no) tuvieron su lote, algunos por no estar presentes el día del reparto se les mandó a su casa "és collonut" que no le hayan contado la buena intención que tenía su Presidente Joan "Nina", directivos Antoni "Estrella" Rafel "Rigo" Juan Mañas y otros al preocuparse de hacer las cestas. Igualmente le dire que son muy pocos, por no decir ninguno, los aficionados "carotes" que tenemos y en todo caso los "aferrats" vienen al fútbol, cosa que na "Ben Vista" duda que haya presenciado más de 4 partidos este año del U.D. Lloret y lo que sí es seguro es que su grupo asesor le cuenta muchas "beneitures" de nuestro equipo, la mayoría de aficionados le contarán cosas muy distintas, si tiene oídos para escuchar.

Por último recuerdo a "na Ben Vista" que los de su ramo "xafarders" nunca han sido merecedores de una buena consideración, cabría pensar si en el futuro debería hacer un esfuerzo para no incurrir más en la flata de tirar la piedra y esconder la mano.

Jaime Coll Oliver
D.N.I. 41.398.596
Secretario U.D. Lloret

**Servei per servei
decideix el tracte
i l'eficàcia.**

© Caixa d'Estalvis de Catalunya

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS